

i Kommunen, hvad enten de er Skatteydere eller ikke, fremtidig skal vælge Sogneraadene, det vilde jeg ikke anse for formaals-tjenligt eller rigtigt.

Det ærede Medlem kom ind paa Spørgsmaalet om Opholdsbestemmelsen, og den ærede Minister, som førte Ordet for sin fraværende Kollega, rettede et bestemt Spørgsmaal til mig angaaende dette Forhold. Han spurgte, om jeg kunde garantere, at Venstre baade i dette og i det andet Ting vilde ophæve den Opholdsbestemmelse, der nu er en af Valgrets betingelserne. Dertil vil jeg svare: Nej, det vil jeg ikke love. En Opholdsbestemmelse skal der være, men hvor vidtrækkende den skal være, kan selvfølgelig altid være Genstand for en Forhandling. Jeg anser imidlertid den nuværende Opholdsbestemmelse for fornuftig og gavnlig. Det forekommer mig naturligt, at de, der skal have Bestemmelsesret med Hensyn til en Kommunes Anliggender, skal være knyttede til den vedkommende Kommune, altsaa være de vedvarende Beboere, medens derimod de mange, der mere eller mindre tilfældig kommer ind i en Kommune og derfor ikke kan have særlig Interesse for Kommunens Forvaltning, ikke uden videre bør have Lov til at deltage i Valg til de kommunale Raad. Alle er dog vel enige om, at der skal være en Opholdsbestemmelse, ogsaa den fungerende ærede Indenrigsminister, det gaar jeg ud fra.

Men der er saa mange andre Spørgsmaal, der kan forhandles om, naar Sagen gaar i et Udvalg, hvis man overhovedet vil gaa videre, end der her er Tale om. Her kan der bl. a. være Tale om, hvor vidt Amdsraadene i Fremtiden skal bevare den udstrakte Myndighed, som de nu har overfor de kommunale Raad. Der er mange andre Forhold, der vil blive berørt under Behandlingen af en almindelig Revision af Loven af 1908, og det er det, jeg har ment, kunde være Genstand for Forhandling. Men naar Partierne ikke bryder sig om dette Spørgsmaal, som det lader til, heller ikke Socialdemokraterne, uagtet de ved deres Kongres har krævet noget ganske andet, af Hensyn til den Velvillie, de daglig viser Ministeriet, vil jeg selvfølgelig ikke formene dem deri.

Det er ikke min Mening, at jeg vil lægge nogen Hindring i Vejen for dette Lovforslag. I saa Henseende bør den højtærede Minister ikke være i Tvivl om mit Standpunkt. Den højtærede Minister har jo hørt, hvad jeg sagde. Jeg sagde udtrykkelig, at naar der ikke fra anden Side krævedes en almindelig

Revision af den gældende Kommunallov, vil Venstre heller ikke stille noget særligt Krav derom, saa vil Venstre indskrænke sig til at anbefale at stemme for det foreliggende Lovforslag, dog med det Forbehold, at Venstre ikke vil være med til at skabe et nyt Princip for Valgretten til Amdsraadene. Det er ganske rigtigt, hvad Ministeren sagde, at det er Sogneraadene, der stemmer, men deres Stemmevægt beregnes nu ikke efter Indbyggertal, og den bør heller ikke beregnes efter det i Fremtiden. Det beregnes nu efter Antallet af de skatteydende Vælgere, der findes i Kommunen. Man har ment, at jeg tænkte paa de bymæssigt bebyggede Dele af vort Land. Ja, det har jeg ogsaa tænkt paa, thi det vil i høj Grad forandre Forholdene i mange Kommuner, om det er Indbyggertallet, der giver Stemmevægt, eller det er Skatteyderne. Men der er ogsaa mange andre Forhold. I en Kommune som Brejning, hvor der findes en Idiotanstalt, tælles ved Folketællingen Idioterne med, og Sogneraadet skal altsaa paa Grundlag af Idioterne have yderligere Indflydelse paa, hvem der skal sidde i Amdsraadet. Det forekommer mig at være en for vidtgaende Humanitet (*Poul Christensen*: Men, naar de er Skatteydere, og det kan de jo godt være). Jeg tror ikke, de er det. Det er vist ikke derfor, de er kommet der, og de er neppe heller kommet der for at have Interesse i Brejning Kommunes kommunale Anliggender, de er kommet der af helt andre Grunde. Der er ogsaa Kommuner, hvor der ligger store Sanatorier med mange Patienter, og der er Landkommuner, hvori der findes store Fabrikker, hvortil der er knyttet en Mængde Arbejdere, der ikke betaler Skat. Det forekommer mig, at det Princip, man her fører os ind paa, ikke er rigtigt. Jeg holder her paa det bestaaende, jeg synes, at den bestaaende Ordning er korrekt. Det er Skatteyderne, der stemmer paa dem, der skal forvalte Kommunens Anliggender, og det er i Henhold til Antallet af Skatteydere og ikke til Indbyggerantal, at Sogneraadene, naar de fremtidig efter dette Lovforslag stemmer til Amdsraadene, skal have Stemmevægt og Stemmetal.

Den højtærede Minister har altsaa, hvis han har hørt mig, og det plejer han jo ellers at gøre velvilligt, ingen Grund til Tvivl om Venstres Stilling overfor dette Lovforslag. Vi vil ikke lægge det Hindringer i Vejen. Jeg har tænkt mig, at Forhandlingen i Udvalget ogsaa om en almindelig Revision kunde endes i denne Rigsdagssamling; men vil de Herrer have saa mange Bestemmelser med, som de har antydnet nu, bliver vi ved det her foreliggende. Men jeg anser det for